

Рáдость, и. θηλ. χαρά, χαρμονή. §—твóрио комд. χаропоиéшо-ѡ.

Рáдошами. (брг. πληθ. τοῦ ἀπηρχαιωμένου καὶ ἐπομέγως ἀχρήστου ἥδη ρáдоша =рáдость. ἀρχαία πτῶσις, καὶ μόνον ἄπαι [παρά] τῷ εὐχγ. Лок. 1. 44.] ἀπαντωμένη, ἀντὶ τοῦ ρáдости-ми.) ἐν ἀγαλλιάσει. κατὰ λεξ. ἐν ἀγαλλιάσεσι, μετ' ἀγαλλιάσεων.

Рáдюса, ешиса(боз). πарт. ρáдовахса. χαίρω, γνθоиаи, ἀγάλλομαι. §—ѡ нéчие-нешастiи-в-Бéдствии. ἐπιχαιρεκαхéшо-ѡ, ἐπιχαίρω. (ἐν ταύτῃ τῇ σημασ. ὁ ἀορ. καὶ ὁ μελ. αὔξαν. διὰ τῶν ὡς. καὶ πο, προθέσεων. Σειράχ. 23. 3. ἢ ποράδυετμися врагъ мéй. καὶ ἐπιχαρεῖται μοι ὁ ἔχθρός μου. καὶ Παροι. 24. 17. ΗЕ ѿбрáдѹиса ємъ. μὴ ἐπιχαρῆς αὐτῷ). § μετχ. παθ. χр. ἀορ. ρáдований, аж, ое. ἀγαλλόμενος (ἀντὶ τῆς ρáдюшiiи, χρόνου ἐνεστώτος). πρбл. весéльи.

Раждаю, еши. и. рожда, днши.

γεννάω-ѡ, τίκτω, φύω, κύω, κυέω-ѡ, ἀποκύω, ἀποκυέω-ѡ, ἀποτίκτω, ἀποκυῖσκω. κυοφорέω-ѡ. § παθ.-сл.-иши. Раждежéнie, ю. оуд.=разжéние.

Разбиáю, еши. и. -бїю, еши. καταρράσσω, καταρρήγνυμι, διαρρήγνυμι, καταράσσω, κατασχίζω, κατασυντρίβω. (255. слáбъ разбиáютъ. τὴν δόξαν ἀμαυροῦσι. хоин. τὴν ὑπόληψιν χαλνοῦν). §—ѡ камень. ἐδαφίζω πρὸς τὴν πέτραν. (ψалм. 136). §—разбóйнически. = разбóйничествю. § παθ. καὶ μεσ.-са. λύομαι, συντρίβομαι, καταθλάомай-амай.

Разбóй, л. ἀρс.=разбóйничество. §—твóрио.=разбóйни-чество.

Разбóйникъ, а. ἀρс. ληστής, φονευτής.

Разбóйнически. ἐπιρ. ληστρι-кѡς.

Разбóйничество, а. оуд. λησεία.

Разбóйничествю, еши. -стбо-вахъ. ληстеу. συλάω-ѡ, συλеу, ἐκδύω.

Разбодѣбáюса, ешиса. ἀορ.